

[Økonomiministeren.]

måske nok forekom de andre nordiske lande at komme lidt tidligt, har bidraget til at sætte en udvikling i gang i de andre lande, som forhåbentlig og formentlig har mulighed for at føre frem til resultater.

Man har beskæftiget sig med det spørgsmål, i hvilket omfang det nordiske samarbejde skulle følge mønstret fra fællesmarkedets samarbejde. Herom vil jeg gerne sige, at der jo er praktiske hensyn, der taler for en tilpasning af det nordiske samarbejde efter dette mønster. Det er selvfølgelig af interesse for erhvervslivet, at et udvidet nordisk økonomisk samarbejde kommer til at følge samme principielle retningslinjer som dem, vi må regne med til sin tid at komme ind under som medlem af et udvidet europæisk fællesskab. I øvrigt er det ikke nogen tilfældighed, at det er nogle bestemte samarbejdsområder, der indgår i arbejdsplanen for det nordiske samarbejde, og at de minder om de områder, der indgår i fællesmarkedets samarbejde for en økonomisk union. Et snævert økonomisk samarbejde som det, der tilstræbes af fællesmarkedet, er jo ikke en opfindelse, de seks har gjort. Det er nu en gang sådan, at de områder, der indgår heri, er dem, der nødvendigvis må indgå, hvis man ønsker et bredt og harmonisk sammensat samarbejde.

Hr. Haunstrup Clemmensen og hr. Aksel Larsen beskæftigede sig med fællesmarkedets institutioner og vor holdning hertil. Jeg er enig i, at det for de nordiske lande og også for Storbritannien må være naturligt at lægge vægt på, at der bliver en større parlamentarisk indflydelse på det institutionelle samarbejde, end vi må konstatere i vore dages europæiske fællesmarked. Det er vel for øvrigt en af grundene til, at brede kredse i fællesmarkedet ønsker netop vore lande med i medlemskredsen.

Hvad det nordiske samarbejde angår, er der ikke taget stilling til nogen udformning af institutionerne endnu; der er enighed om, at dette må afvente udformningen af de forskellige sagsområder. Men det er min indstilling — og jeg tror simpelt hen, at det er helt naturligt, at det går sådan — at der i det nordiske samarbejde bliver et større indslag af parlamentarisk indflydelse, end man har i øjeblikket i Europa.

Hr. Svend Haugaard var inde på det vigtige i, at også Island tager del i bestræbelserne for at udvide det nordiske samarbejde til at omfatte alle de nordiske lande. Island var naturligvis repræsenteret ved statsministermødet, som hr. Svend Haugaard ved; men når Island ikke er med fra begyndelsen i det videre arbejde, skyldes det alene, at man på mødet udtrykkelig erklærede, at det ønskede Island ikke, før man havde afklaret Islands forhold til EFTA. Der finder for øjeblikket undersøgelser sted i Island om de problemer, som en islandsk tilknytning til EFTA vil rejse. Man kan vistnok forvente, at disse overvejelser bliver afsluttet relativt snart, i hvert fald i indeværende år, og at de politiske partier i Island derpå vil tage stilling til spørgsmålet. Vi fra dansk side vil givetvis støtte tanken om islandsk deltagelse som medlem af EFTA, som vi allerede har gjort det, og vi vil også støtte Islands deltagelse i et udvidet nordisk samarbejde, så snart Island selv er interesseret deri.

Hr. Aksel Larsen påpegede, at spørgsmålet om harmonisering af skatter og afgifter ikke var nævnt i statsministrenes beslutning. Det er rigtigt, at det ikke udtrykkelig er nævnt; men det er dog sådan, at der i et af punkterne i denne beslutning tales om en yderligere samordning af den økonomiske politik, og herunder falder naturligvis også disse problemer. Det er også sådan, at i en eventuel nordisk industripolitik, som jo også er blandt det, der skal fremlægges forslag om, vil naturligvis også problemet om de indirekte afgifter komme ind.

Hr. Ivar Nørgaard og hr. Per Federspiel var inde på tanker om, at Danmark kunne tage et initiativ til en international konference om landbrugspolitikken. Man kunne drøfte, for hvilket forum det skulle være — om det f. eks. skulle være inden for OECD, som hr. Ivar Nørgaard antydede, eller i Europarådets regi, som jeg forstod på hr. Per Federspiel. Også hr. Svend Haugaard var inde på landbrugsproblemerne.

Jeg er enig i, at den europæiske landbrugspolitik, der er ved at blive udformet nu, synes at udvikle sig på en uholdbar måde, og det er også noget, som man i fællesmarkedet er ved at gøre sig helt klart. Jeg fik